

Jógván Sundstein:

Vit høvdu eitt gott val

- Vit eru til reiðar at tosa við teir, ið koma til okkara, sigur lógmaður, ið heldur, at úrslitið visir, at valið var óneyðugt

Fólkaflokkurin gekk aftur við 463 atkvøðum í mun til valið í 1988. Men sitandi samgonguleiðarin, Jógván Sundstein, er ikki vónbrotin av valinum.

- Fólkaflokkurin slapp væl burtur úr valinum, sigur Jógván Sundstein. Vit hava havt leiðsluna av einum landsstýri, ið hevur verið fyrri stórum ágangi og hevur tikið nógvar sokallaðar ópopulerar avgerðir.

- Hinvegin hevur samgongan sum heild havt eitt minni gott val: hon misti fyra tinglimir, sigur Jógván Sundstein, ið leggur aftrat: valið var ikki verri fyrri samgonguna enn so, at hon varðveitti meirilutan. Valúrslitið visir greitt, at valið var óneyðugt, og eg kann hugsa mær, at hinir báðir flokkarnir, ið elvdu til valið, iðra seg í dag.

- Javnaðarflokkurin hevði eina risastóra framgongd og sjálfstýrisflokkurin eina stóra framgongd. Merkir tað ikki, at politikkurin hjá samgonguflokkinum ikki hevur havt undirtøku?

Jógván Sundstein: - Samgongan hevur ført tann neyðuga politikkinn, og eg dugi ikki at siggja, hvussu tað skal bera til at reka ein politikk, ið er stórt óðrvísi. Men kanska hava vit gjørt ov lítið burturúr at greiða fólki frá tí neyðuga í politikkinum.

Vit tað siga, at tú metir valuppleggið frá javnaðarflokkinum sum

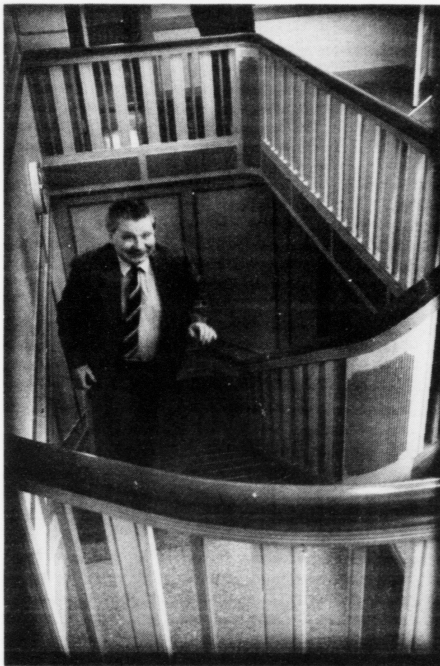
støðu um valúrslitið:

- Javnaðarflokkurin og partvís fólkaflokkurin góvu lyftu, ið ikki eru haldgóð, tjóðveldisflokkurin helt seg til lyftu, ið eru haldgóð; úr fall úrslitið út, sum tað gjørdi, sigur tjóðveldisformaðurin og leggur aftrat:

- Gjördu vit tað sama, sum teir, so høvdu vit vunnið valið.

Fara tit í andstøðu nú? - Ja, tað fara vit, uttan so at vit fáa eitt gott tilbøð frá javnaðarflokkinum og fólkaflokkinum í triflokkasamgonguni, ið varð roynd frá 1975 til 1980, endar Finnboði Ísakson.

ówh

órealistisk?

- Ja, tað vil eg siga. Teir kunna ikki føra ein óðrvísi politikk, annað enn við nøkrum justeringum. Men tað vóru eisini slíkar justeringar, vit vóru í holt við at gera, hevði samgongan fingið loyvi til at sita tey fyra árin, so høvdu vit havt fleiri liðug úrslit og eitt heildarúrslit at vísa á.

Nú valúrslitið fylgiggur, dugir tú so at siggja nakrar samgongumøguleikar ella kanska - ynski týðuligari enn aðrar?

Jógván Sundstein: - Tað er javnaðarflokkurin, sum hevur initiatiði, so eg vil bara siga so mikið, at vit eru fúsir at tosa við teir, sum koma til okkara.

Tað vil siga, at ein samgonga millum javnaðarflokkinn og fólkaflokkinn er ikki forhonds-útløkað?

- Nei, men hon er heldur ikki givin uppá forhond!, svarar ein væl upplagdur Jógván Sundstein.

ówh

12 svenskar rithøvundar á føroyskum

Svenskar stuttsøgur 2 er útkomin

Í 1985 kom bókin »Svenskar stuttsøgur 1«, sum Jákup í Skemmuni hevði umsett og Bengt Audén og Ivo Holmqvist høvdu skrivað um hvønn einstakan rithøvund, vegleitt málsliga og skrivað inn. Bårdur Jákupsson hevði teknað kápu og skreitað bókina við einari teking til hvørja søguna.

Hetta sama er galdandi í 2. parti. Munurin er bara tann, at í fyrri partinum vóru søgurnar skrivaðar frá 1898 til 1941. Hesar 12 søgurnar, sum standa í 2. parti, eru skrivaðar frá 1944 til 1986.

Stuttsøgurnar í seinna parti eru hesar:

Fremmandur býur eftir Tove Jansson, Kemur til hús og er hampilgur eftir Lars Ahlin, Sig einki, Mamman eftir Ulla Isaksson, Oskar eftir Per Olof Sundman, At drepa eitt barn eftir Stig Dagerman, Dómstólurin hjá børnunum eftir Pär Rådström, XV eftir Lars Ardelius, Seinasta ferðin, sum Bjørnstjerne Bjørnson gjørdi til Finnlands eftir Lars Huldén, Rimfrost eftir Margareta Ekström, »Brátt siti eg har uppi undir hansara høgru...« eftir Margareta Strömstedt, Samtala í Tonapah eftir Per Olov Enquist og Thorn eftir Lars Gustafsson.

Í fororðinum verður tikið soleiðis til: »Tá ið »Svenskar

stuttsøgur 1« kom út fyrri fimm árum síðan, var tað fyrstu ferð, svenskar og finnsvenskar stuttsøgur komu út í einum savni á føroyskum. Hesar stuttsøgur vóru skrivaðar í árunum 1898-1941. Hugstimbraðir av dvørgamálum tá, senda vit nú annan part av »Svenskum stuttsøgum« út við tólv stuttsøgum afturat, hesaferð frá einum seinni tíðarskeiði í svenskari stuttsøguskriving, frá tíðini 1944-1986.

Stuttsøgurnar sum bókmentagrein var eitt skifti um at doyggja út í Svøríki, men Ivar Lo-Johansson (sum doyði í apríl 1990) og aðrir rithøvundar fingið liv í hana aftur. Kanska er stuttsøgurnar ein grein, ið hóskar okkara tíð og »bráða pulsi« hennara serliga væl. Eitt tekin um, at tann stutta frásøgnin hevur fingið eina nýggja blóm, er, at í svenska skúlanum verða nú fleiri stuttsøgur lisnar enn fyrr. Nógvir av nútíðarinnar svensku rithøvundum halda seg heppiliga til tað avmarkaðu støddina, sum næstu síðurnar eru prógv um.

Eins og í fyrri forinnum hava vit verið triggir í einum góðum samstarvi: Jákup í Skemmuni hevur føroyskað bókina, Bengt Audén hevur granskað bókina málsliga og ritstjórnað, og Ivo Holm-

qvist hevur skrivað inngangan og rithøvundalýsingarnar. Søgurnar hava vit valt í felag.

Bårdur Jákupsson hevur skreitað hesa bókina eins og tað fyrri við at gera kápu og teking til hvørja einstaka søgu. Vit takka honum fyrri tað, eins og vit takka Jóhan Sandoy fyrri góð ráð og minnst Eyðun Winther, sála í takksemi fyrri tann áhuga, hann visti hesi nýroynd og fyrri tey góðu ráð, okkum eydnaðist at fáa frá honum. Öll, sum á ein ella annan hátt hava gjørt sitt til, at nakað spurdist burtur úr hesi bókini, ikki minst Norðurlenska Ráðharrastovninum (sum hevur veitt okkum fíggarligan stuðul gjøgnum grannalanda-bókmentastudningin) og ymiskum svenskum forlögum (hæðan vit hava lænt myndirnar av rithøvundunum), og fyrri blidliga eggjan og neyðugan stuðul í sambandi við »Svenskar Stuttsøgur 2«, takka vit hjartaliga.

Linköping, Svendborg og Gränna á Halvarðsøku 1990
BA J-S IH

»Svenskar Stuttsøgur 2« er góðar 130 síður til stóðar, og hon fæst í øllum bókabúðum og frá Bókamiðsøluni fyrri 78 krónur.

Útgevandi er forlagið »Nýlendi«.

Tøkk!

Eg vil nevndarinnar vegna takka fyrri eitt avbera gott val. Tøkk til allar veljarar, ið stuðlaðu flokki okkara. Sum kunnugt gjørdist javnaðarflokkurin størsti flokkur; uttan hjálp frá einum ótali av fólki, var hetta ikki møguligt.

Javnaðarflokkurin gekk fram í øllum bygðum í Norðstreymi. Saman vundu vit eitt val, sum m.a. færdi við sær, at vit vundu ein mann aftur í Norðstreymoyar valdømi við eini framgongd uppá 9,1 % í mun til 1988, - tað er væl oman fyrri framgongdina fyrri landið sum heild. Vit takka hjartaliga!

Úrslitið - framgongdin í atkvøðutali og tað at vit vundu manninn aftur - visir tað, vit eisini upplivdu upp undir valið: at vit stóðu mannliga saman um javnaðar hugsjónina. TAKK ÖLL SOMUL!

Vestmanna á miðnótt 17. november 1990
Norðstreymoyar Javnaðarfelag
Birgir Waag Høgnesen